

Stryk

MOTTATT

20 FEB. 1986

GÅPÅ

Februar nummer.

FYLKESAVIS FOR AKP-ML I TELEMARK

NR 2 1986

DEBATT OG MELDINGER.

**8. MARS
STÅR FOR DØRA**

Leder:

8. MARS

Nå står vi foran nok en innspurt til den internasjonale kvinnedagen i Telemark. Vi kan slå fast: Prinsippet om at 8. mars skal være kvinnenes og ikke organisasjonenes dag har vi god mulighet til å holde på i fylket. Det er kvinnene, gjennom åpne møter som skal velge komite og paroler for dagen. Utfordringene vi står overfor er først og fremst å gjøre 8. mars til den diskusjonsbevegelsen den skal være, og å gjøre deltakelsen større.

Gjennom politiske diskusjoner utvikler vi kvinnepolitikken og gjør 8. mars bevegelsen mer spennende for kvinnene. Dermed kan det bli lettere å få dem med ut på gata også.

Av paroler er det spesielt viktig å ha 6-timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon som en av de framste parolene. Vi må kjempe for internasjonale paroler med brodd mot imperialismen og supermaktene. Parola om verneplikt for kvinner er i liten grad blitt fremma i Telemark tidligere. Vi trenger diskusjon på parola, og alle må vurdere muligheten for å reise den. På landsbasis ser vi at paroler vi tidligere har kjempet for har blitt akseptert etterhvert og har hatt betydning for kvinnepolitikken som helhet. Denne kampen må vi starte også når det gjelder kvinnelig verneplikt.

8. mars må brukes til å verve medlemmer til kvinnefronten. Det bør dannes en KF-gruppe blandt helsepersonell i Skien. Hvert lag skal sette opp målsetting for verving til KF.

Situasjonen rundt om før 8. mars er flersidig. Det er utbredt at det må gjøres noe nytt, men samtidig har det vært mye framgang både i kvinnearbeid og på 8. mars. I Bamble og Porsgrunn er det

forts. s.3.

dannet nye Kvinnefrontgrupper. Det er et skritt som kan utnyttes til å utvikle 8.mars arbeidet. I Porsgrunn har kvinnene delt seg i to arbeidsgrupper: en gruppe jobber med tog og en gruppe med kveldsarrangement. I Skien er det nå dannet en 8.marsgruppe etter et åpent møte hvor også AP- og SV kvinnene møtte opp. Det er mulighet for et stort arrangement etter oppsvinget som var i fjor. På Notodden har de god erfaring fra i fjor. De hadde da bra framgang etter å ha satset på enkeltsaker og forsøkt å nå ut til nye grupper. Muligheten for framgang er tilstede hvis det fortsatt jobbes etter samme linje, og satser på kvinnearbeidsplassene og på unge jenter. I Kragerø har det ikke vært noe tog, men det er det mulighet for. AP satt opp buss til Skien i fjor og i forfjor. I Bø er arbeidet i gang, med møte 6.mars og tog 8.mars. Mange studenter reiser bort i helgene, likevel bør det kunne bli et bra tog. På Rjukan jobbes det jevnt og trutt som før. Vest Telemark har hatt jevn nedgang i oppslutningen. Det er interesse for å gjøre noe med det utfra lokale forhold, så det må snues. DS/AU foreslår følgende målsetninger:

Tog: I Kragerø. Bamble 50 (+5), Porsgrunn 160 (+20), Skien 240 (+50), Notodden 100 (+10), Rjukan 80 (+12), Bø 65(+0), Vest Telemark arrangement(tog) 40(+20).

Det er mange som tenker på å gjøre noe nytt 8.mars. Det er både viktig og utfordrende. Det vi må vurdere i den sammenhengen er at problemet vi står overfor er Arbeiderpartiet som ønsker å overta og ufarliggjøre dagen. I Skien var AP veldig interessert i å gjøre noe annet, og ikke ha tog. Å holde på 8.mars som en politisk bevegelse er altså uhyre viktig.

Alle partiavd. skal diskutere 8.mars og følge opp arbeidet framover. Avd. har ansvar for at viktige paroler blir reist på stedet. Og at våre prinsipper for dagen blir foreslått. Diskuter hva menn kan gjøre for å styrke dagen. Alle avd. skal sende melding til DS/AU om hvordan arbeidet har gått, hvor mange i tog og arrangement, hvilke saker det ble diskusjon på og hvilke grupper som var i bevegelse på dagen. +KF! Dessuten om interne motsetninger.

Dette skal DS ha før påske.

Sykke til! Kvinneansvar!

REDAKSJONELT

ORIENTERING OM FYLKESAVISA.

Denne orienteringa blei holdt på en distriktskonferanse for lagsledere og KK-ansvarlige i slutten av januar.

Overordna perspektiv: Avisdrift er ikke et mål for DS, men et middel vi finner egna for å nå de andre måla våre.

Ambisjonsnivået: Det er høyt. Avisansvarlig vil bruke mye krefter på å skape ei best mulig avis. Viktig: føler å ha fått gjennomslag i DS. Satser på jevn utvikling av produktet. Høster erfaringer fra nr. til nr. Avisa er til kontinuerlig vurdering i DSAU for å proffisonalisere produktet. Avisa vil bli den viktigste kommunikasjonskanalen i fylket.

Oppgavene til avisa: For det første, ideologisk. Vi vil drive fram diskusjoner og fremme linjekampen. Det diskuteres faktisk en god del i fylkespartiet, sjøl om det mest kan sammenlignes med laber bris. DS mener at meningsutveksling og debatt er helt nødvendig for å utvikle politikk. DSAU kommer til å prioritere debattene. Vi må sjøl engasjere oss i forhold til oppgavene. Av dagens diskusjoner i fylkespartiet vil vi prioritere: Kapitalismediskusjonen, Historisk materialisme og kvinne-debatt.

For det andre: Organisatorisk. Her vil vi sette inn støtet nå. Avisas autoritet skal innarbeides. Meldinger som åpenbart stammer frå fylkesledelsen skal oppfattes som direktiver fra et høyere organ. Dette betyr at beskjeder til avdelingene blir å finne i "GÅ PÅ", og det blir ikke mast og sendt beskjeder på sida av avisa for å sikre at budskapet når fram. Fylkesledelsen kan dermed langt mer effektivt lede den politiske kampen i fylket. Ledelsen kan ikke treffe alle hver mnd., men det kan GÅ PÅ. Totalt sett mener vi avisa har muligheten i seg til å styrke både den demokratiske sida og den sentralistiske sida i partilivet.

Utseende: Idag er dette noe tilfeldig fordi stofftilfanget er ujevnt. Men vi prøver å gjøre første del autorativ gjennom at den er noe penere, mens vi foreløpig er lite kritisk til hva som kommer inn som innlegg.

Framover, utseende og innhold.

1. Faste innslag fra "spesialistene" Disse vil få mulighet til å melde fra og opplyse om sin aktivitet på sitt område. I det hele tatt er vi utrolig dårlig når det gjelder PR og markedsføring. Fast stoff er: KK-ansvarlig, DS-leder, Partiskolen, Kvinneleder, Faglig leder og spesielle avisgreier som f.eks Fjale. 1 side til hver som en pådriver for lederne sjøl også. Innholdet vil jo raskt avsløre hva som er gjort siste måned.

2. Debatt-del. Vil svinge med innkommet stoff. Vi må etterhvert stille noen krav til innlegga. Det er svært nyttig å lære seg å uttrykke seg skriftelig. Mange er voldsomme til å prate, men skrive kan de ikke. Få det likevel på papiret og det vil avsløre hva du egentlig har sagt. Bruk gjerne kassett-spiller som hjelpemiddel. Innlegg er ofte for lange. Husk at det er hva mottakeren oppfatter som er det egentlige innholdet.

Til avdelingslederne: Det dukker svært ofte opp motsigelser i diskusjonene i avdelinga som ikke blir ferdig debattert. Er kanskje uttafor den egentlige diskusjonen. Bruk avisa til å få også slike motsigelser debattert. Viktig: følg opp og sørg for at innlegget virkelig blir skrevet.

Oppsummeringer av ymse slag må obligatorisk sendes DS for å bli vurdert som avisstoff.

3. Meldingsdal: Varierer med den politiske situasjonen. Eksempler: Avdelinga arrangerer åpent møte, RV melder, KK-konferanse i Skien, Bøllekurs i Kragerø, Vårleir i mai, Julemesse osv. Husk: det er arrangøren som må passe på å få det inn i avisa, ikke redaktøren.

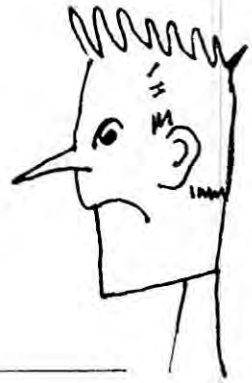
Her er ei melding: GÅ PÅ utkommer hver måned, tidsfrist for f.eks marsnummer er 20 februar, altså den 20. måneden før. Men det er ikke farlig å sende inn stoff f.eks den 25 februar. Dette blir bearbeidet og kommer i aprilavisa. Adressa er Postboks 734, 3900 Porsgrunn.

Tenkeoppgave:

Tenk på hva disse begrepene betyr i partisammenheng: Autoritet - service - profesjonisme - budskap - effektivisere - markedsføring - kommunikasjon - informasjon - demokrati.

På vegene av DS, red av "GÅ PÅ"

Som leserne sikkert har lagt merke til har vi beruset av våre egne ord om demokrati gjort den tabba å love den siste moralist fast spalteplass, her er han nok engang, forhåpentlig den siste.

Fjale Furudasi kasserer :

Som de veit bestemte eg meg for å bli eit nytt menneske. Eg tenkte kanskje de ville vite korleis den første månaden har gått. De kan jo lære av meg, eg ligg vel i framkant av utviklinga som vanleg.

Det første som hende var i grunnen at sambuaren min dør sin kos. Eg sa det ~~at~~ slik tilhøva er no må du bu for deg sjøl. Det høver seg ikkje for frie menneske å klenge seg til einannan. Ho tok med seg ungen sin og flytta til Klyve. Eg sakna dei sjølv sagt, men kven har sagt at det ikkje er noko offer å bli eit nytt menneske? Familien skal opphevast, folk må bu for seg sjøl for å styre sine egne liv. Dei frie menneska må være som kameratar og kjønsskjelene må opphevast. Jentene avgjer i kvart ein-skild tilfelle kven dei vil ligge med og heile samfunnet må være som ein far for borna.

Ho flytta ikkje med det same forresten, det tok tid med hus og ho hadde ikkje råd heller. Men det ville **ha vore direkte umoralsk** av meg å gå på akkord med prinsippa berre avdi samfunnet ikkje kan skaffe aleine mødre jobb, barnehage og hus.

Det er jo slik samfunnet gjer det, overlet borna dei gamle og all annan omsorg til familien. Eg vil ikkje vere medskuldig i at dette får fortsette.

Ho freista å utsette avreisa då, viskulle bu saman og dele alt halvvegs etter å ha diskutert samlivet vårt. Det gikk fint ei stund det. Eg likar å lage mat og vaske og stelle tøy er og greitt. Ho måtte hogge ved, bytte eksosanlegg på bilen og lage hyller i kjellaren. Kle på ungen gjorde vi annankvar gong. Men det sprakk under det store snøfallet. Då var det nemleg hennar tur til å måke, og vi har eit stykke veg. Desverre var det og hennar tur til å lage middag. I alle høve var det min fridag, eg måtte ut med bilen, for eg skulle på helsestudio og på spanskkurs etterpå. Dette for å styrke den proletariske internasjonalsmen med turar til syden så ofte eg har råd til det.

Seinare har eg ikkje sett ho. Men eg har ikkje hatt så god tid heller, for det tar tid å være det nye mennesket. Eg joggar kvar dag, er på helsestudio to dagar i veka og på spanskkurs ein. Matlagning tek

tid, riktig kosthald er viktig. Det same er den andelege føda. God musikk og litteratur. Eg fyller tida med høgverdige saker. Difor har eg og måtte kutta ut nokre tidlegare vener. T.d. Knut, som har laurdagskvelden som vekas høgdepunkt. Då sit han og glor på sport med V6 og tippelappane framføre seg. Det er den borgarlege draumen om rikdom som kjem fram. Men dei er ikkje stort betre dei såkalla kommunistane i avdelinga mi. Såsnart dei har ein kveld fri, kroar dei seg føre TV-skjermen. Vasne og bleikfeite sit dei der og sløvar saman med den faste dama, ungar og kaffe og småkaker. Om laurdagane drikk dei t.o.m. øl til den borgarlege propagandaen.

Så TV'n fekk ho med seg ex-sambuaren min. Det er sjølv sagt ein fare for at ho sit å ser på Falcon Crest, men i alle høve har ho betre bruk for fjernsyn enn eg. Ho kan jo ikkje gå nokon stad med ein liten unge å ta hand om åleine.

Helsing Fjale, det nye mennesket.

Den store kapitalismediskusjonen

Krisa

Jeg mener den teknologiske utviklinga vi er vitne til ytterligere skjerper den stadig omseggripende krisa i kapitalismen. Om det kortsiktig skapes vekst, forandring og utvikling innafor kapitalismen, så skjerpes ytterligere motsigelsen mellom den private tilegning av merverdien og den samfunnsmessige produksjonsmåten. For å sikre profitten må kapitalistene i stadig større grad gjøre produksjonen samfunnsmessig.

Dette kan muligens virke som en trosbekjennelse, men etter mitt syn er det produktivkraftene som er drivfjera i historia. Altså må utvikling i produktivkraftene føre kapitalismen nærmere sin undergang. M.a.o. er vi nærer randen av kapitalismens ende enn vi noen gang har vært, og sosialismen som det neste utviklingstrinn er klar til å overta. Jeg mener at det er dette

som er hovedsaken: Den teknologiske utvikling skjerper den almenne krisa i kapitalismen. Enda klarere trer dette aspektet fram at kapitalismen ikke er istand til å løse de samfunnsmessige oppgavene til tross for at produksjonen blir mer og mer samfunnsmessig. Motsigelsen mellom privat tilegning og samfunnsmessig produksjon skjerpes.

For hva opplever vi? Se på den kollektive fattigdom. I motsetning til dette står den private velstand. Egentlig er dette ei SV-parole. De tenker mest på skatt, at alle må yte mer til staten slik at det blir mer til "fellesoppgavene". Nå velger borgerskapet en annen taktikk. Tidligere samfunnsoppgaver blir privatisert, enten gjennom gebyrer på tjenester eller at private firmaer overtar for offentlig ansatte. Det er egentlig ingen grense for hva som kan privatiseres, og formålet er å spare penger for det offentlige.

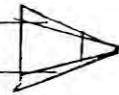
Samtidig øker eierinntektene eksplosjonsarta. Kapital blir salta ned, utenlands som innaskjers, det kjøpes opp og det bygges. Det er blitt en farsott å bygge administrasjonsbygg med egen sauna og bar til hvert kontor i øverste etasje. Bare overskridelsene til Norges banks nybygg ville være nok til å dekke de oppgavene helsepersonell har pekt på må løses. Det er ingen som stiller spørsmålet fra en samfunnsmessig synsvinkel. Trenger Forsikringsselskapet det nybygget?

Dette åpenbare missforholdet mellom at private flotter seg mens fellesoppgavene opplever smalhans er så iøyenfallende at fler og fler vil måtte stille spørsmålet: hvorfor er det slik? At Willoch snakker om at å bevilge penger til sykehus skaper krise og inflasjon, mens bankbygg er en privatsak holder ikke i lengda.

Jeg mener at den almenne krisa skjerpes og at dette etterhvert må resultere i politisk krise, særlig hvis et visst parti får ut fingeren og agiterer blant folk.

A ■

GA PÅ VIL PRIORITERE INNLEGG I DENNE DEBATTEN:
SKRIV OG SI DIN MENING DU OGSÅ:

ABSTRAHER

Hva er historias drivkrefter? Mener du produktivkreftene? Da er du høyre, kanskje revisjonist. Mener du produksjonsforholda? Da er du tilhenger av firebanden. Eller støtter du kanskje den udialektiske vekselvirkningsteorien? Nei, det er sannelig ikke lett å velge noe av dette, kanskje det er tryggest oppe på gjerdet?

Jeg mener det utvilsomt er produktivkreftene som driver historia framover. Men for å forstå dette må en ha ~~en~~ til det jeg vil kalle å abstrahere. Et fint ord, men det som ligger i det er at vi må trekke politikk og samfunnsliv vekk fra det daglige praktiske plan og over på det filosofiske. Vi må akseptere at historisk utvikling er underlagt objektive lover liksom andre områder som er gjenstand for vitenskap er det. Et eksempel, I dag sier legene at for å unngå vår tids kostholdssykdommer må vi spise sunnere, mosjonere og slutte å røyke. Det betyr ikke at den som spiser sunn mat, jogger og lar være å røyke er garantert å ikke få hjertetrøbbel. En storrøyker kan bli hundre år, mens broren som aldri røykte kan bli bare femti. Likevel har legene rett.

Slik er det også med historias utvikling. Det kan synes som om det er stor variasjon og veldig forskjell i utviklinga, men i historisk perspektiv er det ikke det. Mange eksempler kan synes å bryte med det som er regelen. Jeg mener at de som heller til skolen med produksjonsforholdas utvikling som det avgjørende begår denne feilen, å hekte seg opp i særtilfeller og for korte tidsintervaller.

Borgerskapet brukte en 100-årsperiode på å manifistere herskerstillingen sin. Det er en nødvendig sammenheng mellom produktivkreftenes utviklingsnivå, produksjonsforholda i samfunnet og de politiske institusjonene og åndslivet. P.g.a. særlige forhold i overbygningen vil utviklinga i institusjonene og åndslivet være forskjellig fra land til land. Dette kan ha religiøse, tradisjonelle eller andre årsaker. Likevel etter en relativt kort periode vil overbygninga igjen komme i samsvar med basis. Etterhvert avspeiler de politiske institusjonene og åndslivet den nye herskerklassens interesser.

Men spiller så ikke produksjonsforholda noen rolle? Selvfølgelig gjør de det, ellers ville det jo ikke være noen vits i å

drive politikk. Vi må aktivt gå inn for å styrke den progressive sida i kampen i motsigelsen i samfunnets overbygging. Eksempel: 6-timersdagen kommer ikke om vi ikke krever det. Noen vil komme til å gjøre det fordi det er i tråd med viktige gruppers reelle interesser. Men vi kan gjøre det idag og det er den samla styrken bak kravet som avgjør om 6-timersdagen blir en realitet. Produksjonsforholda innvirker altså på tidspunktet, men det er produktivkreftene som gjør kravet mulig å gjennomføre. Den voldsomme utviklinga som har skjedd i produktivkreftene har ført til at hver arbeider skaper langt større merverdi enn tidligere. Dette har endra hele samfunnet både økonomisk og sosialt. Denne endringa har igjen ført til nye ideer, f.eks kravet om 6 timers dag.

For å illustrere produktivkreftenes rolle vil jeg vise til eksemplet med motorsaga. Denne lille gjenstanden revolusjonerte norsk skogsdrift på 50-tallet. Hver skogsarbeider skapte plutselig 4 - 5 ganger så stor merverdi. Men det førte også til at landsbygdene blei avfolka, og tidlige skogsarbeidere blei industriarbeidere. Sosialt førte dette til at familiemønsteret blei endra fra generasjonsfamilier på landet til kjernefamilier i byene. Hva betydde ikke dette for tenkninga til disse menneskene? Barnepass og eldreomsorg bl.a. blei med ett synliggjort som samfunnsmessig arbeid.

Og nettopp dette blir kommunistenes oppgave i kampen for å bygge sosialismen. Vi må utvikle produktivkreftene slik at det styrker den sosialistiske utviklinga. Sosialisering må være mulig før den kan gjennomføres. Til eksemplet over: Tenk om dette samfunnet hadde vært føydalt og familiestrukturen den patriarkalske storfamilien. Hvilket sprang hadde ikke dette vært framover? Det var jo nettopp slik samfunnet så ut i store deler av sovjetrepublikken. Kina og zimbabwe har i lang tid framover et gammelt føydalsystem å slåss mot.

Og dette preger den sida som heller til at produksjonsforholda, klassekampen osv. er det viktigste i motsigelsen om historias drivkrefter. De legger alt for liten vekt på den dynamikken som selve samfunnet har i seg. Alle lag og grupper vil til enhver tid spørre seg om den politikk som føres er til sin gruppes fordel. Ultra-venstre undervurderer dette og resultatet blir da undertrykking og venner går over til motstandere. Propaganda erstatter konkret politikk.

V. P.

Rapport fra kvinneansvarlig:

Undersøkelse på hvorfor jenter har meldt seg ut av partiet i Telemark.

Det blei på forsommeren 1985 sendt ut spørreskjemaer til 19 jenter som meldte seg ut av partiet i perioda 1976 -1984. Dette var flesteparten av jentene som hadde meldt seg ut av partiet i Telemark i perioden. Det viste seg at det i denne perioda meldte seg ut langt flere kvinner enn menn.

Vi fikk svar fra 8 personer. Det betyr en svarprosent på 42.

Når det gjaldt uenighet med partiets politikk, var kommentarene slik at de pekte mer på uenighet i måten partiet arbeidet på, enn reelle politiske motsetninger.

Svarene spriker en del, slik at det har nok vært ulike opplevelser eller oppfatninger.

Det ser ut til at noen syns at det kunne være vanskelig å komme fram med synspunkter og uenighet. Kommentarene går på at det som var vanskelig, var at de opplevde diskusjonene som pålagt fra sentralt hold, og at det var om å gjøre å innta de rette standpunktene i forhold til dette.

De aller fleste syns det var vanskelig å være kvinne i AKP. Dette gikk først og fremst på ansvar for barn. Dette blei det tatt lite hensyn til. Ei mener det er riktig å ha egne kvinneavdelinger, men uten å kommentere dette nærmere. Andre kommenterer at det er viktig at jenter snakker sammen.

De fleste hadde en partner som var aktiv, men de færreste mente dette var noen hemsko for dem.

Mange oppfattet at partnerens oppgaver blei sett på som viktigere enn deres egne oppgaver.

Enkelte følte seg noen ganger overkjørt av andre, og at deres synspunkter kunne bli overhørt. Mange syntes de ofte følte seg dumme. Flertallet oppfattet det slik at synspunktene deres ikke blei sett på som så viktige. Mange hadde følt seg slitne.

Det ser ut til at forholdet mellom kjønnene i samfunnet også virker innad i partiet. En kommentar var slik: Menn er 80% og trur de er jævla glupe. Har alltid noe å si sjøl om det samme er sagt 1000 ganger!

På tross av at det faktisk gikk igjen at det var vanskelig for jentene, følte de seg hjemme i partiet.

Nå må vi se på hvordan situasjonen er i dag. Jeg tror den er omtrent den samme for jentene i partiet nå. Spesielt siden partiet ikke har tatt opp denne arbeidsstilen for å forandre den. Derfor kommer jeg med noen forslag for å rette på dette.

Vi må jobbe for at jentene skal få tro på seg sjøl. Vi må få høre at det vi driver med er bra, og få kritikk på en bra måte. Jenter blir oversett og usynliggjort og vi må finne metoder for å rette opp dette. Det jentene sier må kommenteres bevisst. Overkjøring og latterliggjøring er sjølsagt tabu!

Alle bør studere resultatene som herved offentliggjøres!

Misvisende

del 1.

om 6-timersdagen, kvinnene og "VP" fra fru X nok engang.

I mitt første innlegg i juni FA skreiv jeg hvorfor jeg mente det var viktigere å reise kravet om kvinnelig verneplikt enn 6-timersdagen. Dette synet utdypa jeg i desember. Det er feil når fru x hevder at jeg har endra oppfatning. Jeg har nå henvist til hvor det står og skal ikke bruke mer spalteplass til å gjenta meg sjøl, jeg får nøye meg med å kommentere ehdel av påstandene i fru x'siste innlegg.

Fru x hevder at jeg mangler kunnskap om kvinnekampen, den kjønnsmessige sammensetninga av arbeiderklassen og kvinnebevegelses syn på kvinnelig verneplikt. Da skulle det være helt unødvendig av fru x nok engang å velge en debatteknikk som går ut på å tillegge meg feilaktige oppfatninger for så å sable dette ned. Avslutningsvis deler fru x ut 10 poeng til seg sjøl og full applaus.

Her følger et knippe slike fordreininger fra siste innlegg: "han (V.P.) sa om at arbeiderklassejenter vil forstå kravet om verneplikt mye lettere enn kravet om 6-timers dag." "Fortsatt mener han at kvinnene ikke utgjør en del av arbeiderklassen på noen annen måte enn at de er gift med menn." Jeg skal ifølge fru x mene at: "kvinnene utgjør 50% av arbeiderklassen FORDI de er gift med menn." Det finnes ikke dekning for det du skriver fru x. Svært mye av din prosedyre bygger tydeligvis på denne setningen: "Selvfølgelig utgjør kvinnene 50 pst. av arbeiderklassen siden husmødre har samme status som mannen. Om ho er deltidsarbeidende endrer ikke på det forhold." Ei husmor ~~er~~ ikke synonymt med gift damemenneske. Dermed faller eksemplene dine til jorda. Hvis du var lektor så var du lektor og ikke husmor. Vi kan fort bli enige om at klassesetilhørighet ikke er kjønnsbestemt.

Men eksemplene dine avslører deg sjøl istedet for meg. Du har en helt mekanisk fastsettelse av klassesetilhørighet. Jeg mener derimot at en klasse har objektive fellesinteresser, og da kan det være helt andre forhold som spiller inn enn hvilket yrke en har på et bestemt tidspunkt. F.eks: du arbeidet på skofabrikk og mannen din var butikkeier, slik du viste til i eksemplet. Jeg ville nok plassere dere i småborgerskapet. Det avgjørende for jentene på Bakken skofabrikk er ikke at de jobber på skofabrikk. Det avgjørende er hvilke klasseinteresser de har. For alt jeg vet kan det være formuende blant dem. Når sønnen til toppsjefen på Hydro tar jobb

på gølv et år, tilhører ikke han arbeiderklassen for det. I det minste må vi telle opp aksjene hans først. Når fru direktøren, fru disponenten og fru advokaten tar seg arbeid treffer de ikke inn i en ny klassesammenheng etter mitt syn. Her finner du noe av årsaken til den uro arbeiderklassen (jentene med) føler ved at samfunnstoppene forsyner seg først på arbeidsmarkedet og så får bønn slåss om det som blir igjen. Etter den sosialistiske revolusjonen vil fortsatt borgerskapet bestå, selv om eiendommene, aksjene og posisjonene er tatt fra dem. Det er de objektive klasseinteressene som er de avgjørende.

På et annet punkt avslører fru x at vi har helt motsatt syn. Jeg mener: (sitat) "Desverre fru x, kjerna i arbeiderklassen er i hovedsak menn og de mellom 40 og 60 år er de toneangivende." Fru x: (sitat) "Han (V.P.) møter motstand fra menn i 40 - 60 åra på sin arbeidsplass." Mens jeg mener de er de toneangivende innafor arbeiderklassen, reduserer fru x dem til å være noen enkeltstående gubber med tilbakeliggende meninger, Jeg mener fortsatt at bl.a. tariffavtalene avspeiler hvem som er tilbakeliggende iforhold til klassekampen i samfunnet som jeg ser som overordnet. Du kan gjerne samle alt som kan krype og gå og si at dette er arbeiderklassen. Men innflytelse avgjøres ikke med simpelt flertall. Dynamikken er slik at kjerneproletariatet er den ledende del av arbeiderklassen. Når jeg bruker uttrykket "arbeiderklassen mener," tenker jeg på det samla uttrykket fra klassen for ikke å måtte regne opp alle bestanddelene hver gang.

Dette er bakgrunnen for at jeg sier jeg er bekymret for at arbeiderklassen vil vende seg mot 6-timerskravet. Jeg mener fortsatt at fru x undervurderer motstanden i klassen, og jeg håper vi er enige om at det er viktig å samle arbeiderklassen om kravet. Vi er tydeligvis uenige om taktikken. Da har jeg tilkjennegitt at jeg personlig er for 6-timersdagen. Forøvrig er jeg for proletariatets diktatur også, men jeg prøver ikke å få pressa dette synet igjennom i fagforreningene. Tvert om jobber jeg for at arbeiderklassen skal støtte parola fordi dette er helt nødvendig for å få den igjennom.

P.S. Jeg har konsentrert meg om klassespørsmåla. At synet til AKP-jentene og KF på verneplikt er lite kjent gjør du til et informasjonsproblem. Jeg tror det er politisk. Slå derfor to fluer i et smekk og reis diskusjonen i 8. mars-bevegelsen!

V.P.

Fra Arbeiderkonferansen i Trondheim 18/1 - 19/1 -1986.

På åpninga av konferansen blei det slått fast at vi må være villige til å se sannheten i øynene. Dersom arbeiderklassen er på vei ut, altså en historisk døende klasse, så må vi ta følgende av dette.

██████████ hadde jobba med en klasseanalyse av trondheim. Det hadde vært svært vanskelig å undersøke klasseforholda fordi all statistikk borgerne hadde laga, bar preg av å ville dekke over klasseforholda. Derfor måtte han faktisk studere bedriftene konkret, telle hoder, for å få noen oversikt over klassene i Trondheim. Spørsmålet om klassenes utvikling mente han måtte sees i verdensperspektiv, nasjonale rammer blei nok for snevre for å kunne studere utviklinga slik Marx hadde spådd den. Med dette utgangspunktet, hadde antall arbeidere (innen industri og bergverk) økt kraftig i den 3. verden. Dersom vi så på antall, så ~~xxx~~ hadde India verdens største industriarbeiderklasse.

Men i analysa av Norge må vi bruke Lenin som et utgangspunkt. Artikkelen "En stor begynnelse" (Røde Fane nr.2/1976 eller i "Marx, Engels, Marxisme" under tittelen "Et stort tiltak"), er et godt hjelpemiddel i kasseanalyse.

I Trondheim så kom L██████████ til at den Største arbeidsgiveren var kommunen. Han hadde denne rekkefølga:

1. Kommunen ca 5000 ansatte
2. universitetet ca 2000 " " "
- Regionssykehuset ca 2000 " " "
3. Postverket ca 1000 " " "
4. Televerket
5. og vidre 200 private industribedrifter som tilsammen hadde ca 12 000 ansatte.

1000 detaljhandelsbedrifter

500 grossister

En tilsvarende rekkefølge vil vel kunne vise seg i andre byer.

L [redacted] fortalte at han hadde stillt seg skeptisk til opplysningene om kvinnenes deltakelse i arbeidslivet, men egne undersøkelser slo fast at dette stemte også for Trondheim. De hadde rykka inn i store grupper og utgjorde nå ca 50% av arbeiderklassen i Trondheim.

70% av kvinnene i yrkeslivet tilhører arbeiderklassen

60% av mennene i yrkeslivet tilhører arbeiderklassen.

Kvinnene er altså "mer proletære" enn mennene.

Det er uklare grenser mellom arbeiderklassen og småborgerlige skikt. Vi har tidligere diskutert flere ganger lærernes plassering, sykepleiernes plassering osv.

Hvordan stiller lederne i borgerskapet seg til disse skillene? Hva gjør de mens vi diskuterer i det vide og breie plasseringa til lærere, sykepleiere, ingeniører osv. Antakligvis ler de av oss og "driter" i forskjellene sjøl.

Tendenser er det viktig å registrere. Det er en kjønngjerning at industriproletariatet er i tilbakegang. Serviceproletariatet er i økning. Det er vel klart at serviceproletariatet har lav klassebevissthet, men det har jo også kort historie som klasse. Så dette kan jo forandre seg.

Det er viktig å skille mellom den objektive stillinga og den subjektive bevisstheten.

Jeg kommer tilbake til andre sider ved konferansen i seinere nummer av Gå På.

T.

Vellykket distriktskonferanse
på Wotodden markerte starten på KK-året.
- referat -

Tilstede: alle avdelinger med leder og KK-ansvarlig og 3 fra DS.
Svært bra frammøte.

1. KK-arbeidet sett i sammenheng med andre oppgaver.
2. Målgrupper og framdriftsplan for KK-året.
3. Prioriteringer og kaderdisponeringer.
4. Fylkesavisa.

Pkt.1. innleder: T [redacted]. Vi må politisere KK-arbeidet, det holder ikke lenger bare å spre avisene planløst. Det økonomiske aspektet ved salget har i for stor grad fortrenget det politiske. Vi må tilpasse KK-salget etter innrettinga til laget. By-salget er stolpen i KK-jobbinga vår fortsatt.

Pkt.2. innledning ved S [redacted]. Viste utviklinga i KK-salg og abonnement i Telemark fra 1982 og til nå. La fram målsetningene som betyr å komme opp på 1983 nivå. Metode for å nå målsettinga: stabilisere løssalget, arbeide med stopplistene og skaffe lørdagsabbonenter. Spesialtilbud 8. mars på kr 200. Utvide støtte- ringen. Forberede og planlegge utvidelse av salget og nye framstøt ellers.

Pkt.3. innledning ved Å [redacted]. Det er avdelingsledelsen som er ansvarlig for at målsetningene kommer i havn. Avdelingene må kartlegge hvilke resurser som trengs for å oppfylle de målset- ningene de har satt seg. Spørsmål om alle kan omdisponere slik at nestleder i avd. blir KK-ansvarlig.

Diskusjonen gikk godt og alle avdelingene hadde ordet.

Noen stikkord:

- vi må holde fast ved det salget vi har og forbedre det.
- skal vi utvide salget må det skje etter nøye planlegging.
- nye framstøt må ha sammenheng med hvor vi vil bygge ut partiet.
- målsetningene i seg sjøl er lave, så hovedoppgava må bli å gjøre KK-salget til en mer politisk oppgave.
- vi må bruke KK som et middel til å komme i kontakt med folk.

Pkt.4. Å [redacted] orienterte om fylkesavisa. Denne blir trykt i "GÅ PÅ"